

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an Lei 8
 6 luni » 3 | Un număr. 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia Măa publicitate 5 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.



Comitetul de redacție:

Ion Kalinderu

P. Carboviceanu
 C. Rădulescu-Motru
 G. Coșbuc
 J. Otescu
 P. Dulfu

Colonel P. V. Năsturel
 G. Adamescu
 V. S. Moga
 N. Nicolaescu
 Gr. Teodossiu

Const. C. Popovici-Tașcă.

SUMARUL: G. Coșbuc, Simon cismarul.—I. N. Ciocan, Religie și națiune.—Căpitan S. Leonte, Graiul cifrelor asupra sănătății românilor din Regat.—D-ra Dr. Ecaterina Arbore, Pasteur și descoperirile lui.—N. Bradea, Cislă cu moș Tănase.—De la Iași O vizită.—Parohul Teodor Bălășel, Superstițiile poporului.—Albine ucigașe.—Dr. Irimia Popescu, Ingrijirea animalelor.—V. S. Moga, Concursurile agricole.—Bustul lui Ion Brătianu.—N. I. Gădeiu, Datoria presei noastre.—G., O societate cu un scop frumos și lău dabil.—De la sate.—Cronica săptămânii.—Curs de Albinărie.—Mulțumiri.

Ilustrațiuni: Vederea unui sat.—Ocupațiunea locuitorilor sătenți din regiunea șesului.—Ion C. Frățianu.

INSTITUTUL OTESCU

Curs primar, secundar inferior și superior, clasic, real și modern

Deschis în Aprilie trecut, în strada Scaune 29 s'a mutat în

CALEA DOROBANȚILOR 16—18

într'un vast local propriu pentru institut, putând încăpea peste

400 ELEVI

Săli de clase anume construite, dormitoare splendide, săli de conferințe, desemn. muzica, muzee, laboratoare, etc.

Grădină cu copaci seculari pe o întindere de peste 1600 m. p. Curți spațioase pentru recreațiune etc.

Mobilier întreg nou, MATERIAL DIDACTIC BOGAT

Cu începerea anului școlar 1901—1902, am luat ca colaboratori, pe lângă un corp didactic ales din cei mai distinși profesori de Universitate și liceu—a cărui listă se va publica la timp—și un corp numeros de pedagogi, pentru a se putea practica sistemul meditațiunilor individuale.

Institutul va fi organizat milităresce, având fanfara sa alcătuită de elevi. Gimnastica, scrima, dansul, jocurile precum și frumoșele arte: pictura, sculptura, muzica instrumentală vor fi cultivate cu un deosebit interes.

Succesul obținut la examenul din Iunie a. c., numai după o lună și jumătate de la deschiderea institutului, trecutul meu în instrucțiune conducând ca director timp de 12 ani unul din cele mai populate licee din Capitală; reputat prin ordinea și disciplina ce tot-d'a-una a domnii în el, de care a dat o probă cu totul recentă la defilarea de la 10 Mai¹⁹¹¹ a. c., cu fanfara organizată în 4 luni, care mi-a atras elogiul unanim^u având cinstea de a fi felicitat de M. S. Regele—priceperea în ale școlii și puterea de muncă de care am dat dovadă o întrăgă viață, sunt, credi garanții mai mult de cât suficiente că institutul meu va fi un adevărat

Focar de cultură și educațiune

și mă autoriză să afirm cu siguranță că rezultatele ce se vor obține în el vor fi neîntrecute. Inscrierile încep la 10 August. Prospece la cerere.

Directorul și proprietarul institutului

I. OTESCU

Profesor și fost director al liceului Mihail Viteazu,
fost membru în consiliul permanent al
instrucțiunii publice.

Drogueria Universală Toma Brătulescu

Drogueria Universală, fostă D. V. Păcățianu, din Bucuresci, Calea Gri-
viței, No. 145, situată între gara de Nord și Piața Matache-măcelaru,
s'a redeschis, după ce s'a asortat din nou și în abundență cu Drogue
și tot felul de substanțe medicamentose, cu specialități preparate far-
maceutice, cu produse termale (săruri pentru băi) și diferite ape mi-
nerale din surse Române și străine, cu vasilină Americană, cu Benzină
și alte uleiuri minerale, cu esență pentru oțet și diferite alte esențe ce
se întrebuintează în Distilerii și Confiserii, cu uleiuri și culori vegetale
necesare în tehnică și industrie, cu cauciucărie, cu biberone, cu iriga-
tore și alte utensile și accesorii trebuincioase în obstetrică, cu bandage,
pansamente și tot felul de instrumente chirurgicale; invențiile cele mai
noi și din cele mai repute fabrici de la Berlin, Londra, Hamburg,
Paris, Viena și Marsilia, și se angagează a aprovizionă Spitale, Farmacii
militare și civile, Institute de Bacteriologie și Vaccinogene, Institute de
Fizică și Laboratorii chimice, etc.

De asemenea, este asortată în abundență cu articole pentru toaletă,
precum: Pudre, Cosmetice și săpunărie, Pomadă de quinquina și Par-
fumerie Italiană, Română, Rusă, Francesă, Germană și Engleză.

Tot aci se face *in mod gratuit*, la prezentare, cercetări asupra urinei
și se efectuează analize asupra laptelui și a altor băuturi, sub direcți-
unea d-lui Farmacist Toma Brătulescu și a unui specialist Chimist.



SIMON CISMARUL



ntr'o carte veche, scrisă latinesce, am cetit odată o poveste a unui călugăr care voia să ajungă sfânt și se străduia, după mintea lui, să umble în cărările Domnului. Sfirșitul poveștii mi-a plăcut așa de mult și mi-a rămas în suflet, în cât mi-l aduc aminte fără să vreau, de câte ori vîd prin București, vîndători de cărțile cu «Vieți de-ale sfinților,» stînd pe la colțuri de stradă.

Și pentru-că socot că povestea asta are într'însa multă învățătură, am să v-o spun și d-vóstră. Nu mă îndoesc, că veți afla ce e frumos și adevărat într'însa, căci mare adevăr cuprinde, iar cel ce-a scris-o a fost un episcop luminat și cu carte multă.

Un preot tîner odată, care avea o mamă săracă, văduvă cu șapte copii, simțind în el chemarea de a se face sfânt, și-a lăsat mama și frații și s'a dus în pustie. Singur acolo, se hrănea numai cu puținele rădăcini de burueni ce le găsiă și trăia într'o peșteră. Tótă ziua se închină și cetia psaltirea și cărțile sfinte; avea gîndul numai la Dumnezeu și eră străin cu totul de tóte cele lumesci. Nóptea se culcă pe spină, ca să nu pótă dormi, și veghia ast-fel mereu și cetia sfintele rugăciuni de câte nouă ori pe nópte. Și așa un an, doi, șapte, în cât slăbise de eră numai piele și óse. Dar Crediința lui, cea nestrămutată îi da tărie să mērgă înainte. Dacă s'abătea din întămplare vr'un om pe-acolo, când îl vedea sfîntul se ascundeă în peșteră și nouă zile se spělă și se închină ca să se curețe de păcatul său, căci și-a spurcat ochii vedēnd un păcătos.

Și s'a întăplat, că a auđit mamă-sa unde îi este fiul, și a venit la el să-i spue că móre de fóme cu copii cu tot. Dar sfîntul a alungat-o de la el cu pietre, și credea, că nu mama-sa e femeea care a venit la el, ci diavolul care a luat chipul mamei sale. ca să-l ispitescă și să-l abată. Și așa mamă-sa

a murit de sărăcie, frații sfintului au pierit de fâme pe drumuri, căci erau mici și fratele lor, sfintul, avea alte griji mai mari decât să-și ajute frații.

Și iacă după vreme îndelungată, sfintul ajunsese așa de aproape de Dumnezeu, în cât Dumnezeu i s'a arătat într'o noapte așea, și i-a stat înaintea. A căzut sfintul în genunchi și s'a rugat de Dumnezeu, să-i dea un semn și să-i spue dacă jertfa sa o bine primită. Iar Dumnezeu nu i-a răspuns. Atunci a întrebat sfintul, dacă este un om și mai bine vădut decât el pe lume, și mai vrednic de-a ajunge în raiu, ca să meargă la el și să-i urmeze pildele și învățatură. A răspuns Dumnezeu atunci: «Este unul. Du-te și caută-l, e cismarul Simon din Ierusalim.»

Și-a încins cu sfără cipsele sale și a plecat sfintul din pustie ca să caute pe Simon cismarul, care era cel mai plăcut om în fața lui Dumnezeu. A ajuns în Ierusalim și a întrebat de Simon. Il cunoseau toți, până și copiii.?! Deci l'au îndreptat omenii la Simon, în marginea orașului. A intrat sfintul în casă, dar nu puté de mirare, că vedeă în casă copii mici și o femeie. Nică o urmă de sfint. Iar în mijlocul odăiței mici, vr'o patru calfe coseau cisme și cântau, iar stăpânul lor între ei. Cântă și el, dar nu cântece bisericesci.

«Eū caut pe cismarul Simon,» dișe sfintul zăpăcit către ai casei cari se opriseră mirați și se uitaū la străinul cel slab și bărbos. «Eū sunt,» răspuse cismarul, un om în puterea virstei, frumos, voinic și vesel, și apropiindu-se de călugăr îi sărută mâna și-l pofti să ședă.

«Eū credeam că ești călugăr,» dișe sfântul «și am venit anume să te ved și să urmez pilda vieții tale.» Nu sunt călugăr, răspuse cismarul, uite am nevastă și șose copii, și muncesc pentru ei să i cresc și să-i fac omeni de omenie.

«Te închină tu mult, Simon?» întrebă călugărul. «Duminicile și sərbătorile» dișe Simon. Acestea sunt dila Domnului și mă închin cu smerenie ca tot creștinul. Cele-lalte dila ni le-a lăsat Dumnezeu pentru muncă, iar eū am pentru cine să muncesc.

«Dar pôte te închină mult noptea,» dișe călugărul tot mai mirat. Simon cismarul a început să ridă. «Noptea? Bine, omule, noptea dorm, căci sunt obosit, și Dumnezeu de-aceea a lăsat să fie nopte.

«Atunci ce faci tu ca să fii plăcut lui Dumnezeu, dacă nu te închină?» — «Eū nu știu, răspuse Simon, dacă sunt plăcut oră nu înaintea lui Dumnezeu, și nică nu știu ce-aș face ca să-i fiū plăcut. Muncesc pentru băeții mei și din puținul ce-mă prisosesc ajut pe săraci, nu ieaū numele lui Dumnezeu în deșert și ascult de legile țării, laud pe Dumnezeu că mi-a dat putere să pot trăi pentru alții și mă bucur de viața ce mi-a dat-o cel de sus. Cinstesc pe toți omenii vrednici și cu frica Domnului, ca să fiū și eū cinstit de ei, am milă de cei

străini, nu asupresc pe cei mai slabi de cât mine și iubesc pe de-aprópele meu. Atâta știu atâta fac.»

Călugărul n'a mai dis nimic, și-a luat toiagul și a plecat. Povestea nu spune unde, dar póte că din pustie veni, și în pustie s'a dus.

G. Coșbuc.



RELIGIE ȘI NAȚIUNE



După Sfinta Scriptură Dumnezeu a creat lumea în șase zile (1) numai cu cuvîntul: *a dis și s'a făcut*; iar în ziua a 6-a la sfîrșit, a făcut pe om după chipul și asemănarea sa, decî cu mai multă îngrijire; l-a așezat în raiu; iar aici fiind omul, a călcat legea și a fost pedepsit cu darea afară. Fie-care dintre noi cunoște acest tragic episod de pedepsă Dumnezeiească din Cartea Facerii și nu-î nevoe să-l istorisesc cū; prima păreche de ómenî, alungată din raiu rătăcesc. se supune chinului, îndură fel de fel de rele; cade într'o grosolană sêlbătăcie, dar încetul cu încetul prin muncă și stăruință omul, mulțumită rațiunii și liberei voinți cu cari l-a înzestrat Dumnezeu, s'a ridicat mai pre sus de celelalte viețuitoare; le-a subordonat sieși; s'a civilizat din ce în ce mai mult; s'a constituit în grupuri sau societăți, numite state, și a ajuns a supune elementele naturei și a le întrebuiță în folosul sêu. Ómenirea ca să ajungă până la punctul de civilizație în care se află azi, a trecut prin multe faze, a depus multă muncă, fiind ajutată de Dumnezeu prin mijlocirea rațiunii și a voinței libere cu care e dotat fie ce om.

După științele positive, în lumea întregă nu-î alt ceva de cât materie cu multe însușiri cari, tóte la un loc. alcătuiesc forța. Tóte fenomenele sunt supuse unor legi. Prin forță se

(1) Facerea I - IV.

înțelege acțiune, pentru că nu e cu putință a există forță care să nu lucreze. Când mai multe forțe de natură deosebită se întâlnesc, se începe între ele o luptă din care rezultă un șir de triumfuri parțiale; lupta încetază când se stabilește echilibrul între forțe. Tóte forțele universului sunt în contact unele cu altele, înriurindu-se reciproc și dând loc la acțiuni combinate. Este cu neputință ca tóte forțele universului să ajungă la un echilibru absolut, din cauză că atât materia cât și numărul forțelor din univers sunt nesfîrșite; din acesta urmază că forma luptelor și a echilibrelor variază până la nesfîrșit și prin urmare universul nu trece nici o dată pe calea o dată parcursă; din cauza forței materia se transformă neconținut.

Când se stabilește un echilibru între mai multe forțe, încep lupte secundare: d. ex.: din primul moment al echilibrului general în univers, începe în existența pămîntului transformări parțiale. Lupta secundară deci modifică și dezvoltă forma stabilită de echilibrul principal; această luptă tinde și ea către un echilibru, care nu-i nici o dată ajuns pe deplin, căci dacă tóte luptele secundare s'ar termina cu echilibruri, atunci întregul univers ar ajunge la nemișcare absolută.

Lupta secundară încetază când echilibrul principal se rupe: d. ex: Un grăunte de porumb conține în el embrionul unei ființi organice; pus în condițiuni prielnice dezvoltării sale, se începe o luptă între forțele de viață din acel grăunte și forțele din afară ce-l împiedică a se dezvoltă; forțele vieții organice din grăunte fiind mai tari, embrionul se dezvoltă, devine plantă, luptă cu intemperiiile mediului cari sunt alte forțe, crește, rodesce și la urmă móre; lupta secundară a încetat, echilibrul s'a rupt. Așa e și cu omul. Se nasce în necazuri și cu plânsul pe buze.

Plânsul mi-a fost prima voce când eü m-am născut;
Prin necazuri și nevoi virtutea a crescut

Omul crește în necaz, luptă cât trăește; se stabilește între el și mediul înconjurător un echilibru de forțe; mai târziu echilibrul se rupe, omul móre; lupta secundară încetază, deci cu drept cuvînt dice Ermitul de Sombreval că: «Dintre «puținele dîle ce cerul ne dăruiesce aici, multe sunt furtunose «și rele. Durerea este óre-cum fondul vieții omenesci. Su-«ferinți corporale, neputinți sufletesci, neliniști ascunse, în-«tristări intime, dureri de inimă și nenorociri ale sörteii; «ast-fel este greaua sarcină, sarcină, ce se cade a o purtă «din légän până la mormînt»

Precum e viața plantei, a animalului, a omului, tot așa

este după sciințele positive și după sfinta Scriptură și viața pământului.

Formele materiei sunt evolutive; orî-ce formă evolutivă de la nascerea până la mórtea sa face gradat și pe nesimțite o cale ce ar pute semănă cu un semi-cerc, o linie curbă, neregulată, în forma unei unde care se sue și se cobóră. Orî-ce undă mare conține și unde sau ondulații secundare. Pămîntul este o undă sau ondulație în viața universului. Omul este o undă în viața pămîntului. Omul se nasce, crește, ajunge mare, se sue decî în sus până în virful undei sale animalice, purtat încóce și încolo de diferite valuri onduloforme; se cobóră în jos, iarăși cu diferite suișuri și coborișuri pe cea-laltă parte a curbei onduloșe, nu pe unde s'a suit; îmbătrânesce, móre.

Omul móre; tot ce se nasce móre; tot ce evoluéză móre; omenirea s'a suit și se sue încă pe scara civilizației, se va scoborî însă odată pe cea-laltă parte, va muri, precum au perit atâtea popóre ca Egiptenii, Fenicienii, Asirienii, Evreii etc., după cum ađi trag de mórte China și Turcia, ne mai putend merge înainte. Va rămânea la urmă un singur popor mare și prea civilizat; va fi după cuvintele scrierilor sfinte: „*O turmă și un păstor.*“ Omenirea va perî cu încetul, însă va perî și pămîntul tot cu încetul și după aceleași legi ale evoluției.

Domnul Iisus Christos ȃce prin vocea Apostolului Pavel:

«Și voiđ arăa minuni în ceriú sus și semne pe pămînt
«jos; sânge și foc și fumegare de fum. Sórele se va preface
«în întunerice și luna în sânge mai înainte de a veni ȃia
«Domnului cea mare și însemnată și va fi că tot cel-ce va
«chemă numele Domnului se va mántui» (1).

După aceste câte-vă cuvinte ȃise în general despre om și omenire să vedem cum s'a născut în el sentimentul religios.

Thiers ȃce:

«Trebue o credință religioșă; trebue un cult la orî-ce a-
«sociațiune omenescă...

«Omul aruncat în acest univers, fără a scî de unde vine,
«unde merge, pentru ce suferă, pentru ce există, ce răsplată
«sau pedepsă vor primi turburările îndelungate ale vieții
«sale; înconjurat de contradicerile semenilor săi, cari îi
«spun: unii că există Dumneđeu, alții că nu; unii că există
«binele și rēul, care trebue să slujescă de regulă purtării
«sale, alții că nu există nici binele, nici rēul.. Omul în mij-
«locul acestor contradiceri simte o nevoie puternică de a-și
«face o credință hotărîtă asupra acestor lucruri, adevērată
«sau falșă, sublină sau ridicolă, el își face una».

(1) Faptele II v. 11—21.

Primii ómeni, după cãderea lor în pãcat, conform spuselor sfinteï scripturï, au cãzut în ignoranță și sãlbãtãcie.

«Omul în cinste fiind n'a priceput; asemãnatu-s'a cu do-bitócele cãmpului. și

«Prin Adam, pãrintele comun, toți ómenii au pãcãtuit; iar prin Iisus Hristos, al doilea Adam, toți s'au reïnoit».

Prin urmare și sentimentul lor religios la început a fost acelaș ca al animalelor, omul fiind întiul între animale.

(Va urma).

J. N. Ciocan.

Graiul cifrelor asupra sãnãtãții romãnilor din Regat.



amenii în vięta lor, grãiesc, când a-deverul, când mai pe alãturi, și chiar cele scrise în cãrțile învętașilor di-buesc cãte o datã pe întuneric cã-utând adevãrul și dând brãnci min-ciunii.

Este însã ceva, care deși n'are limbã totuși grãesce și strigã, spunând numai și numai curatul adevãr. Acel ceva sunt *cifrele*, adicã *numerile*, cari slujesc ómenilor a numãra și a însemnã pe hãrtie socotelile lor. Orï când în o carte gãsим cifre și ne oprim eugetul la ceea-ce spun ele, de multe orï, sau ni se face pã-rul mãciucã în cap, sau sãngele dã nãvalã cu pu-tere la inimã, fie cã ne dóre graiul lor fie cã ne în-vevesește. De multe orï o fõe scrisã cu cifre cari aratã ore-cari fapte, lucruri, întãmplãri, ne sbu-ciumã mintea mai mult de cãt un car de cãrți.

Așã spre pildã, vom arãtã cum grãesc cifrele în privința sãnãtãții poporului romãn și asta este ușor de arãtat dacã vom pune sã grãiescã cifrele din *statistica doctorilor*, cari au luat parte în consiliul de revizie pentru recrutarea oștenilor létului 1901, statisticã, publicatã în «Monitorul Óstei» cu No. 24 din 17 Maiu 1901.

1. In județele de munte s'au înscriș pentru re-crutare 27.170 flãcãi, din cari au fost vëduți de doctori numai 23.88, restul lipsiã pentru fel de fel de pricinã.

Din 23.883 de flăcăi, *s'au scutit ca neputând face serviciul militar 2.391, fiind bolnavi și slabi.*

2. In județele de câmp s'au înscris pentru recrutare 42.142 flăcăi, din cari au fost vedeți de doctori numai 35.460.

Din 35.460 flăcăi, *s'au scutit pentru aceleași pricină 2.732.*

Peste tot s'au scutit dar *5.123 flăcăi* din 59.343 câți au fost vedeți de doctori. Ce ne spun ore aceste cifre ?

Ne spun un lucru jalnic de tot: Ne spun că la 10 flăcăi, unul este bolnav sau neputincios și ne mai spun că toți acești 5.123 flăcăi în flórea vârstei, *nu vor îmbătrâni și ne mai spun că, mulți din ei însurându-se, vor nenoroci femeile și de vor avea feciori apoi vor fi mai nenorociți ca părinții*; cel puțin așa ne spune sciința doctorilor și dicetórea romană «*Minte sănătósă în corp sănátos*» și în sfirșit după cum mai spune poetul Alexandri că: «*numai din stejar, stejar rësare*», din «*voinic, voinic rësare*»

3. Cei 5.123 flăcăi, au fost scutiți pentru urmátóarele pricină:

1.106, pentru trupurî slabe și pipernicite (constituțiune debilă și desvoltare incompletă a corpului).

383, oftică și atac (tuberculosă pulmonară și al altor organe).

19, rësufare grea (alte bóle ale organelor respiratorii).

46, bolnavi de inimă, cari își aștept mórtea din ceas în ceas.

160, bolnavi de necurățenie pe piele, cari nu mai au leac.

428, bolnavi de ochi fără leac.

241, bolnavi de urechi fără leac.

76, bolnavi de gură fără leac.

25, bolnavi de nas fără leac.

244, gușați.

459, surpați.

88, (varice) umflătura vinelor de la picióre.

222, atinși la minte.

92, (pes-varus-valgus-plat) piciore strâmbe.

1.533, schiopî, stâlceiți, betegi, piteci, rachitici, pelagră (numai 7 casuri), lepră (cinci casuri).

4. Doctorii militari, ca să facă mai viu graiul cifrelor în privința sănătății poporului român, au pus alătura cifrele de recrutare ale oștirea Rusesci, vecină nouă și rezultatul este:

Armata Rusă	Armata Română
La 1.000 flăcăi examinați, rezultă:	La 1.000 flăcăi examinați rezultă :
Buni pentru ôste 804	Buni pentru ôste 686
Scutiți pentru statură mică 2	Scutiți pentru statură mică 61
Scutiți pentru boale 194	Scutiți pentru boale 253

(Va urma).

Căpitan S. Leonte.

Pasteur și descoperirile lui (1).

După acesta Pasteur a încercat să găsească *altoiul* contra bolei *dalac*. Tocmai în anul 1881 fusese o epidemie de *dalac* între vite. Pasteur găsi cauza cum se molipsesc vitele de *dalac* prin *viermii de pământ*, cari răscolind pământul din câmpii aduce pe iarbă germenii, adevă microbii *dalacului*. Acești *microbi* se află în pământ, în locurile unde au fost îngropate vitele morțe de *dalac* și vitele pascând iarbă mânjită de viermi, capătă *dalac*.

Pasteur a vaccinat mai întâiu doi berbeci, apoi două vaci, întepându-i cu o cultură de *microbi* cari își pierdu-se din putere, crescuți fiind la o căldură de 42 grade. Acei berbeci și vaci, au fost altoite și n'au mai putut lua bóla *dalacului*. Și ast-fel se descoperi și acest altoiu. Atunci Pasteur ca să înduplece lumea să credă în ce spuneă, făcu o experiență publică, într'o grădină la societatea de agricultură, unde a altoit în fața unei mulțimi de ômenî, 25 berbeci și după o lună, totă lumea s'a convins că acei berbeci nu mai puteau lua bóla *dalac* și erau vaccinați. Experiența reuși într'un mod strălucit și Pasteur, care ca orî-ce om avusese și el un moment de îndoială eră fericit că acum, nu numai doctorii dar și alți ômenî au început să credă în microbii lui.

În sfîrșit, în 1885, Pasteur făcu descoperirea cea mare, descoperire, care-l făcu celebru în totă lumea și pentru tot-deauna, găsi lécul contra turbării, sau mai bine dis *altoiul* contra turbării. Eră foarte greu de găsit lécul contra acestei boale teribile, fiind-că nu se scia cauza ei. Se scia atăta numai, că un om turbă

(1) Veđi No. 43—44, 45—46, 47—47 și 49.

când a fost mușcat de un câine turbat și muriă la sigur turbat, cam peste o lună după ce fusese mușcat. Eră dar o bôlă molipsitoare, omul se molipsesce de la câine, dar *microbul* nu se puteă găsi. Pasteur aveă ideea, că *fința, microbul*, care face turbarea, trăesce în creer saū în măduva spinării a animalului turbat, fiind-că bôla are semne ca de nebunie. Atunci dacă *microbul* turbării trăesce și prin urmare se hrănesce cu creerul animalului, din acest creer saū din măduvă s'ar puté pregăti altoiul. Pasteur eră gata să facă experiența pe un câine sănătos, dar pentru acésta trebuia să facă o operațiune, să scôtă o bucată de os din capul câinelui viu și să-l pună sub os în creer o bucățică de creer de la un câine turbat. Pasteur milos cum eră, nu se puteă hotărî să facă să sufere un biet animal, fiind-că operația eră să fie durerôsă și atunci într'o ți un elev al lui, dr. Roux, făcū acésta operațiunea pe când Pasteur nu eră la laborator.

Când veni Pasteur și când auđi, țiise: vaī bietul câine, ce-o mai fi suferit, o fi acum paralisat, și a trebuit să i se aducă câinele, să-l vadă, că eră sănătos și vioiū ca înainte. Acel câine, peste 2 săptămâni muri turbat, se scia acum cum să se dea turbarea. Prin experiența, s'a putut atunci pregăti altoiul din creeri și măduvă, care e ca o cultură de microbī, s'o învechescă, uscând-o la aer și atuncia măduva nu mai aveă putere să dea bôla, dar altoiă contra bôlei. Experiența făcută întâi pe animal fu făcută și pe un om, care fusese mușcat de câine turbat și acel om după ce a fost altoit n'a murit nici nu s'a îmbolnăvit de turbare și trăesce până acum și de atunci în Franța aū fost altoiți contra turbării 20.000 de ômeni, cari alt-fel ar fi murit la sigur.

În urma acesteī mari descoperiri, Pasteur cu drept cuvint fū numit bine-făcător al omenirii, numele lui ajunse popular în tôte țerile și entuziasmul stârnit în Franța făcū de s'a adunat numai decăt obolul seū, la care fie-care da prin subscripțiune publică o sumă de bani, milioane cu cari ca o răsplată demnă de marele om s'a zidit un institut pentru vaccinare *contra turbării*, un *palat al sciinței* cum eră visul lui, în care în același timp să se studieze tôte cauzele bôlelor la om și care astăzi e *institutul Pasteur* (la Pasis) în care vin să învețe și să facă descoperiri folositoare, învățați din lumea întregă. Iar Pasteur urmă înainte cu munca lui, căută să descopere alte altoiuri, înveță cum să pregătescă altoiul prin îmbătrânirea microbilor, prin trecere pe animale; ce este cauza că bôle molipsitoare ca *scarlatina* nu se repetă.

Și multe ar mai fi descoperit Pasteur dacă n'ar fi fost dejă la vârsta de 60 ani; la 1892 el își serbă jubileul, iar la anul 1895, muri de o veche bôlă de rinichi, în mijlocul familiei, adânc regretat nu numai de rude și de elevii lui, pentru care eră ca un Dumneđeū, ci plâns de întreaga lui Patrie, de Franța și de întreaga omenire.

În anul 1896 sicriul lui fū transportat la *Institutul Pasteur*

într'o capelă zidită anume și de atunci în fie-care an la aniversarea morții lui, e obiceiul întreg Parisul să facă pelerinagiul până la institut, să aducă omagieile sale amintirei aceluia mare învățat.

Pasteur a murit, dar *Institutul Pasteur* a rămas, ca cea mai trainică amintire, și în *marele palat al științei* medicale în fie-care an se adună mulțime de învățați, cari lucrează înainte pe calea arătată de Pasteur.

În urma lui, s'au descoperit în adevăr *lécuri*, *altoiuri* contra altor bôle, contra difteriei, contra ciumei, și se descopere altele mereu. Pentru toate acestea să fim recunoscători lui Pasteur, care a deschis drumul către atâtea bine-făcătoare descoperiri științifice.

D-ra Dr. Ecaterina Arbore.

CISLĂ CU MOȘ TÂNASE

Despre pomi în loc de salcâmi.



e dor te ajunsse nepôte de mai veniși pe la mine?
— Dorul pusderiei de salcâmi ce vëd că ți-a umplut grădina și ograda, moș Tănase.

— Pe mine mă bucură nepôte acéstă sumedenie de salcâmi. Ei sunt pădurea mea; cu ei îmi țin casa, gardurile, via și la nevoie fac din ei chiar căpriori și corți de casă.

— Eū nu ȋic că nu-s de nici un folos, dar cred că ar fi mai nimerit să ai și pomi roditori ca: meri ori perli.

— Nici odată nepôte. Nu dau eū vrabia din mână pe cea de pe gard. Eū nepôte înscris de pome n'am făcut, dar de lemne câte vrei, în viața mea! Salcâmi m'au scăpat de multe nevoi! Nu i-ași scôte în ruptul capului.

— Nici eū nu ȋic acéstă, moș Tănase, dar e mai bine să ai și salcâmi și pomi, dar să fie mai răruți și mai la rînd.

— Poftim! -D-ta mă duci tot la pome!

— Nu moș Tănase. Cred că vrei să ne lămurim?

— Bucuros, nepôte, numai să nu-mi grăesci să-mi scot salcâmi.

— Sciī, moș Tănase, că salcâmi ca și păpușoi cu cât sunt mai deși și nu la rînd, cresc mai greu.

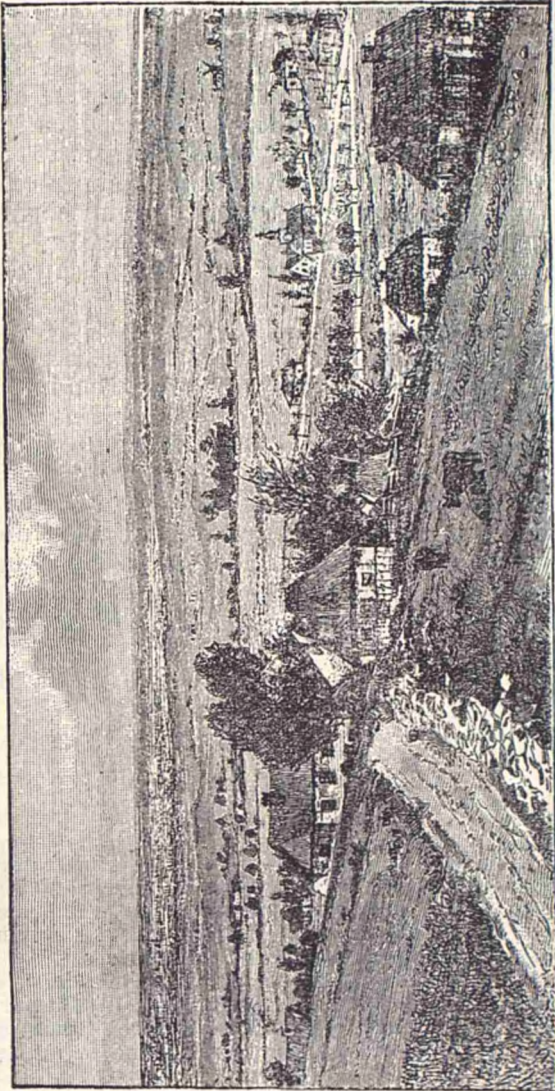
— Cam așa, nepôte.

— Rărindu-ī și punendu-ī în linie și învrâstați, un salcâm, un pâr, ori mâr, vor cresce mai bine, mai repede — șed și frumoși — străbate sórele printre ei...

— Nu se innădușesc — nepôte.

— Da, moș Tănase!.. Așa, că te pomenesci și cu salcâmi și cu pome, cari vîndute, îți aduc nu puțin folos, ba chiar mai mare ca salcâmi!

- Cât riû, nepóte!
- Am făcut eû probă, moş Tănase şi, slavă Ție Dómnne, n'aş da un pěr orî un měr pe dece salcâmi!
- O fi, nepóte, dar eû cum grăii din capul locului țin ce am apucat. N'am făcut nici o încercare.



Vederea unui sat.

- Cred că ai să faci!
- De, nepóte! numai să nu fie dodii.
- Câți salcâmi mici ai numai aici, moş Tănase?
- Douë dečí, nepóte.

— Dacă s'ar rări scoțând pe cei ce nu-s în linie, cam câți ar rămâne?

— Dece, nepóte.

— În locul celor scoși și în rînd cu salcâmii n'ar fi bine să pui câte un pěr; așa că la urmă să ai un rînd învrăstați: un pěr un salcâm, un pěr un salcâm... Și la rădăcina unui pěr departe ca 4 palme să îngropi o cutie de fer, cum e discu din biserică. Când va face pěrul cu cutia pere, să le vinđi și banii, cu jurămînt să-î pui în cutie; așa să urmeđi pînă se va face salcâmul de lîngă pěr córdă de casă și când vei tăia salcâmul de córdă să desgropi cutia, să numeri banii și atunci să prețuesci, moș Tănase, cât face salcâmul și ce parale ai în cutie. Și eũ sunt sigur că în cutie vei află, moș Tănase, parale să cumperi două corđi bine lucrate nu una și cioturósă ca cea de salcâm.

— Mare comedie nepóte! Ore acestea să nu fie plevii (basmе)?

— Nu, moș Tănase.

— De! îmi cam vine și mie să cred că dacă cele-ce grăiși n'ar fi aidoma, atunci pe la podgorii n'ar semănă tot felul de pomi. ci salcâmi. Veđi, nepóte tótă pricina e că nu te lasă ața deprinderii... bat-o, s'o bată! Dar cu tóte că-s cu un picior în grópă și unu afară, am să fac și eũ cum grăiși. Cred că n-o să greșesc; ce e drept nepóte pe lîngă salcâmi o să am și póme și parale din vinđarea celor de prisos; d'apoı să fie și la rînd și învrăstate, o să fie o mândrețe.

— Te las cu bine, moș Tănase.

— Cu bine nepóte și Dumneđu să te îndiléscă de cele-ce mă învățași.

N. Bradea.

O vizită.

În ziua de 27 Iunie a. c., d-l Ion Kalinderu, administratorul domeniului Corónei, a făcut o minuțiosă inspecțiune Domeniului Cocioc, rămânând deplin mulțumit de lucrările agricole conduse de harnicul șef de regie, d-l Nicolae Condurache, cât și de lucrările silvice conduse de d-l silvicultor Constantin Armășescu cu multă pricepere.

Cu această ocasiune a vizitat ca de obicei și școlele de pe acest domeniũ. S'a interesat atât de partea instructivă cât și de partea materială necesară școlelor. Ca atare a dispus înzestrarea tutulor școlelor cu materialul didactic și mobilierul necesar, gratificând în același timp și pe învățatori.

Domnul Ion Kalinderu la tóte domeniile a fost întâmpinat de locuitori împreună cu preoții și învățatorii respectivi.

Deplin mulțumit, d-l Administrator a plecat în aceeași zi spre București.

De la Iași.



Superstițiile poporului (1).

c) Credințe și datine referitoare la cultul arborilor și ierburilor.

Srecii și Romanii în vechime încoronaă cu lauri, fruntea învingătorilor. Diferite ramuri și flori, aveau însemnătatea lor în ochii popoarelor antice.

Cei vechi credeau că în păduri, prin scorburile copacilor, locuiesc diferite zeități, diferite spirite bune și rele.

Numa Pompiliu, al doilea rege al Romanilor, avé întâlniri taînice cu Nimfa Egeria în Pădurea Camelnelor, care îi da diferite povețe în alcătuirea legilor religioase, ce au fost lăsate de la dînsul; tot în acéastă pădure locuiaă zeii pădurilor Picus și Faunus, cari au descoperit multe secrete de stat acestui pios împérat-preot al vechilor Romanii.

Românul nostru până astăzi a păstrat obiceiul de a-și face, coróne, chivere, cu cari își înpodobesce adese ori capul. Copiia sátenilor își fac chivere din piperig verde și le pórtă pe cap, dicénd că sunt îm-

(1) Veđi No. 43 — 44, 45 — 46, 47—48 și 49.

părați, fetele își pun flori la cõde și la brâu, băeții la pălărie și la urechi.

O mulțime de burueni au puteri misterioase de lecuri, de dragoste și de urât. Iarba fiérelor, descuie ori-ce lacăt. Când rupi iedera, trebuie să pui pâine și sare la rădăcina ei și să faci 15 mētanii înainte de a o rupe și cel care o rupe trebuie să fie un copil curat sau o femeie iertată. Dacă îndrăsnesci să rupi iederă fără acest ceremonial, te vei îmbolnăvi și vei muri de umflătură.

În holde se pun matahale, ouă roșii, fus și furcă, etc., cari au puteri ocrotitoare.

Românul crede că în păduri locuesc diferite puteri diavolescă, spirite rele, cum ar fi: Mama pădurii, Cybela din cultul Cabinilor, Zorilă, Murgilă, Joimărițele, Ielele, Strâmbă-Lemne, Fărâmă-Petre, Tartacot cu barba d'un cot, Zmeii, etc. etc.

Obiceiul de a se sădi flori și pomi la mormintele morților, de a se împodobi fruntea mortului cu corõne de flori, de a duce fie-care flori la mort, obiceiul de a pune ramuri verzi la case și curți la Sf. Gheorghe, credința, că omul bun la Dumneșeu, când mõre, se preface într'o flõre sau pom înflorit, etc., care sunt așa de răspândite în poporul nostru, dovedesc diferite credințe păgâne și datine instituite de cei vechi în onõrea copacilor și diferitelor ierburi, ale căror resturi se păstréză pînă azi la poporul nostru.

(Va urma).

Parohul Teodor Bălășel.

ALBINE UCIGAȘE

În apropiere de comuna Sárszeg, un roiu de albine s'a năpustit asupra lui Iosif Posoveș din Canija-mare, care mergea cu trăsura spre casă. Unul dintre caii prinși la trăsura a cădut încă pe drum ucis de împunsăturile albinelor, cel-alt s'a târit cu mare greutate până aproape de sat, dar acolo a murit și acesta; stăpânul a luat-o la fugă, urmărit de albine, de cari abia după ce a intrat în sat s'a putut mântui. Pe lângă paguba îndurată prin mórtea cailor, bietul om mai e și bolnav, umflat de împunsăturile albinelor.

INGRIJIREA ANIMALELOR

Călcătura în cuiu.



leci de-acasă, cu calul bun sdravăn, și după ce ai mers un petec de drum, veți calul tău, pe care ești călare sau pe care îl ai la căruță, că tam ne sam, ca din senin, începe să schiöpete.

În asemenea cas, omul cu iubire pentru calul său, trebuie numai decât să-și întrerupă calea și să cercezeze piciorul schiop. Va constată atunci, mai în tot-deauna că bietul dobitoc, stăpănit și condus de mâna omului, n'a putut a se folosi în de-ajuns, de propriu-i instinct, pentru a se păși de a călcă pe corpuri prea tari, înțepătoare, sprijinindu și piciorul pe un loc unde se află un cuiu sau un piron, o caea, o bucățică de fier, un hârb de porcelan sau de sticlă, sau o bucată de os, etc; corpuri cari prin tăria și felul lor, fiind înțepătoare sau ascuțite, au invins rezistența tălpei cornöse, înțepend'o sau tăind'o până a ajuns la carne, producând durere însoțită de schiopătură.

Prin călcătura în cuiu, trebuie dar a se înțelege nu numai bóla produsă prin călcarea în cuiu, ci ori-ce vătămare a copitei pricinuită de ori-ce alt corp înțepător sau tăetor și de tărie ast-fel, în cât în sprijin, pöte și pătrundă cornul talpei propriu disă, sau al turcuței.

Numirea de călcătură în cuiu, își are explicația în faptul că, de cele mai multe ori, cuiul este cauza bólei de care ne ocupăm.

Călcătura în cuiu se observă rar la mânji. Caii în virstă sunt aceia căroră li se întâmplă mai des această posnă, și dintre ei, mai ales ce-i cu talpa plină. Felul serviciului își are și el partea lui în călcătura în cuiu, așa, cei-ce muncesc pe drumuri prea umblate, pe la gări pe la rämpile de încărcare și descărcare, sau pe lângă fabricele de cuie, de sticlă. etc., precum și aceea din apropierea marilor construcțiuni, sufer mai des de această bóla, ca alții.

Trbuie să spunem încă, că potcovarii nepricepuți sau neatenți, la tragerea potcövelor, asvârlind caelele pe cari le scot, împrejurul calului pe care îl despotcovesce, se pöte

ca acel cal, sau un altul care vine după el, să se înțepe în caelele ast-fel aruncate.

Calul care a călcat în cuiu, schiopătă îndată ce cuiul a atins sau se găsește în apropiere de vine. Schiopătura mai în tot-deauna este pronunțată, încât calul merge adesea în trei picioare. Caii însă cari fac servicii la trap întins sau galop, când sunt prea înfierbîntați, se pôte ca ei să nu schiopete îndată ce s'a înțepat, ci tocmai mai târziu, după ce s'a liniștit, când simte durerea. Gradul schiopăturii atârna de alt-fel, în mare parte, de adâncimea la care a ajuns corpul ascuțit în care animalul a călcat, de locul unde el a pătruns — în talpa propriu ăisă sau furcuță, — precum și de felul animalului.

Ast-fel, se pôte că cuiul să nu intre prea mult, sau să iea o direcțiune culcată, și atunci neapărat, că durerea fiind mică, animalul numai va stângăci. Cu totul alt-fel se petrec lucrurile, când cuiul pătrunde drept ajungând departe, înăuntru copitei.

La un cal, care călcând într'un cuiu, acesta a intrat prin furcuță și mai cu sêmă către lacuna mijlocie a furcuței, schiopătura va fi mai însemnată și bóla mai periculósă, decât la un altul, la care, dacă acelaș cuiu, ar fi intrat cu aceeași adâncime, în ori-care altă parte a furcuței sau a tălpei propriu ăisă. In fine sunt cai simțitori, plăpândi, la cari deși cuiul nu a intrat decât puțin, totuși schiopătă din greu, arătându-se în acelaș timp fórté triști și fără poftă de mâncare, pe care vreme alții mai domolí, mai liniștiți, de multe ori, chiar când călcătura este rea, nu se înfățișeză așa de turburați, schiopătă mai puțin, mănâncă și bea.

Pe lângă schiopătură, în casurile învechite se observă încă puroiu la locul înțepat sau tăiat, mai ales dacă curățim talpa cu cuțitóia, când să și pôte să dăm de rămășițe ale cuiului, sticlei, osului, etc., rupte și rămase în corn.

(Va urma.)

Irimia Popescu

Medic-veterinar.

De ținut minte.

Când poftele biruesc judecata cea dréptă, omul se pierde.



CONCURSURILE AGRICOLE

o plăcere să cetesci acum presa agricolă străină și în deosebi presa franceză, fiind-că găsești scirile cele mai plăcute și folosite progresului agricol. Vor întrebă poți mulți, cari sunt acele sciri folosite și plăcute pentru fie-care agricultor? Toți acei cari urmăresc presa agricolă străină și se interesază de progresele agricole, știu îndată că este vorba de comiții și syndicate agricole cari cu începerea lunii lui Septembrie organizează concursuri agricole în diferite localități fie de animale, fie de produse agricole propriu zisă, fie de grădinarie, ori de mașini agricole.

Ca agricultorii să nu fie surprinși pe neașteptate, ast-fel de concursuri sunt anunțate cu scirea guvernului, aproape cu câte șese luni înainte. Ca ast-fel agricultorii ori pomologii, etc., să aibă timp de ajuns pentru a se găti, și a lua parte cu produse bine cultivate, la ast-fel de sărbătoare agricolă. Toți agricultorii fără deosebire, de-abia așteptă ast-fel de concursuri și expozițiunii locale, ca să potă vedé, întru cât munca lui va fi satisfăcută de *juryul examinator*, în raport cu a vecinului său.

Numai în urma acestor concursuri și expozițiunii, bunul cultivator, va ști ce cale să apuce pe viitor, pentru a-și mai îmbunătăți produsele lui agricole.

La ast-fel de concursuri agricole, toți agricultorii se controlează unii pe alții, iar *juryul examinator* pe toți, fără patimă și fără să favorizeze pe unii și să năpăstuiască pe alții, încoronând pe drept, munca fie-cărui cultivator, sau crescătorii de animale.

Intru cât privește sistemul frances, în materie de concursuri și expozițiunii agricole, mi se pare cel mai practic, de ore-ce toate concursurile și expozițiunile agricole sunt cunoscute de către agricultorii cu cel puțin șese luni de zile, și unele chiar cu un an mai înainte. Acestor concursuri se datorește marele progres, ce agricultura francesă (ca și a altor țări) a făcut, începând de

pe la anul 1814, de la care dată au început să-și ia naștere, concursurile agricole și mai pe urmă înființarea comițiilor agricole, care la rîndul lor au scos la ivelă *sindicatetele agricole*.

Daca astăzi în Franța *sindicatetele agricole*, înființate prin legea din 1884, au dat mai bune rezultate decît comițiile agricole în timp de 60 de ani, acest rezultat se datorează pregătirii agricultorilor de către comițiile agricole. Dacă din contră guvernul frances ar fi căutat, ca în loc de *comițiile agricole* să fi înființat, *sindicatetele agricole*, nu cred că agricultura francesă s'ar fi putut lăudă cu progresele ei agricole, după cum se laudă astăzi, de ôre-ce agricultorii nu erau destul de pregătiți pentru *sindicatete*, cari cer un grad de cultură mai mare.

Comițiile agricole se pot aplica mai ușor, și se înțeleg mai lesne și de populațiunea cu o cultură mai mică, privită din punct de vedere a științei agricole, bună-ôră cum este și populațiunea noastră rurală.

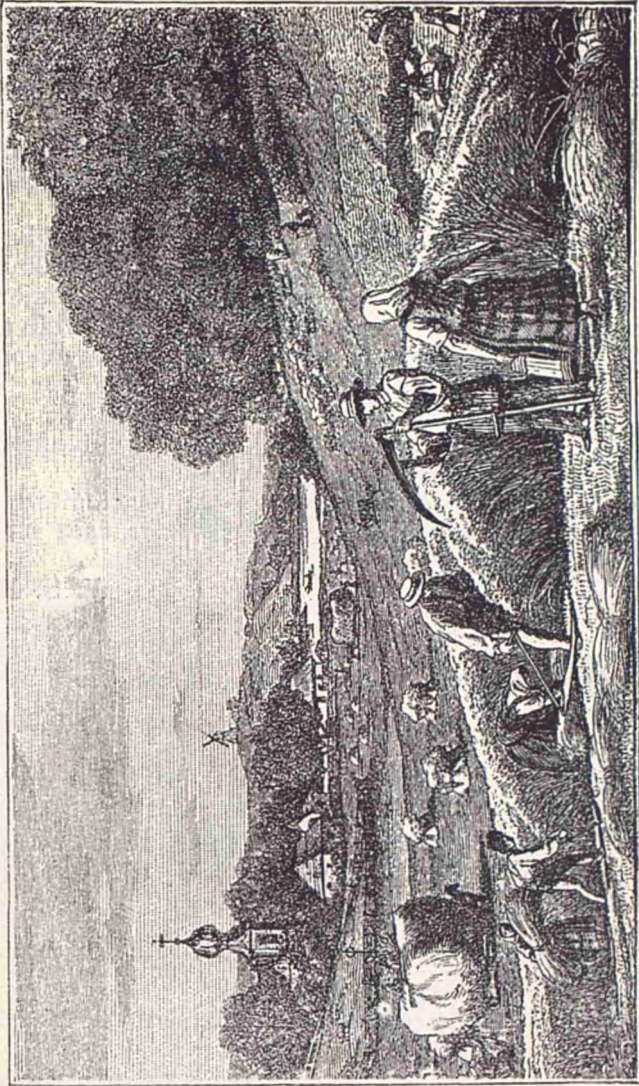
La concursurile prevăzute în legea comițiilor agricole, inițiativa acestor concursuri este luată de guvern, el dă premii în bani, sau în mașini agricole, ori în produse agricole de calitate mai bună, ca *grâu, orz, ověz, lucernă, trifoiu, mazărice* și altele de felul acestora; pe cât timp la *sindicatete*, inițiativa privată predomină. Consiliul de administrație hotărâse concursurile și expozițiile agricole, dă premiile concurenților din fondurile *sindicatelor*, iar guvernul nu mai supraveghează mersul regulat al acestor *sindicatete*, conform cu legea și cu regulamentul.

Pentru acest cuvînt d-l *P. S. Aurelian*, la legea care prevede înființarea unei societăți naționale de agricultură, a alipit și comițiile agricole, iar nu *sindicatetele agricole*, fiind-că populațiunea noastră rurală nu este încă destul de pregătită pentru ast-fel de *sindicatete*.

Dacă de la 1881, s'ar fi urmat regulat concursuri și expozițiunii agricole, între toți cultivatorii noștri, pôte că astăzi acești agricultori ar fi înțeles mai ușor însemnătatea *sindicatelor agricole*, din punct de vedere al folóselor lor proprii. Dar legea comițiilor agricole nu s'a pus în aplicare, și prin urmare și inițiativa privată de la 1881, cu privire la înființarea de comiții agricole pe județe, a rămas o literă mórta, din cauză că nu aveau la îndemână suma trebuinciosă din care să se dea premii celor în drept dintre concurenți. Rêu mare s'a făcut populațiunii noastre agricole, cu concursurile și expozițiunile agricole începute cu atâta bună-voință în 1881, că nu 'și-au luat cursul normal în folosul progresului nostru agricol.

Dacă inițiativa privată, eră să fie bine încheagată cu inițiativa statului, astăzi și presa noastră agricolă, ar fi mândră a vorbi despre cutare concurs sau expozițiune din cutare județ sau din cutare plasă din țară, după cum citim acest lucru în presa agricolă străină. În anul acesta, de-abia în județul Vaslui s'a făcut o expozițiune de produse agricole, care s'a deschis la 1 Sep-

tembre în capitala aceluși județ; iar concursul între depozitarii de mașini agricole se va face pe moșia statului Laza. Prin ajutorul acestor concursuri, am ști mai bine, în fie-care an, cum stăm cu producțiunea agricolă în fie-care plasă și în fie-care județ.



Ocupațiunea locuitorilor săteni din regiunea șesului.

Statistica agricolă în această privință ar fi mai exactă, iar nu aproximativă, de ôre-ce agricultorii s'ar controlă chiar ei prin ei, și pe fie-care administrație comunală; când le-ar elibera certificatul pentru ca să pôtă lua parte la concursul sau expozițiunea agricolă, din plasă sau din județ. Pe când astăzi ast-lel de

date statistice, cu privire la produsele agricole, se dau de către notarii sau primarii, fără nici un control.

Comițiile agricole, prin ajutorul concursurilor și expozițiilor, ce eră să întreprindă prin țară, pe lângă înmulțirea părții materiale, mai aveau de scop și practica morală și religioasă a populațiunii satelor.

Aplicarea legii comițiilor agricole, dimpreună cu *casa rurală*, vor formă adevărata *pârghie*, pe care se va sprijini *progresul economic al populațiunii noastre rurale*. Ori-ce s'ar dice, fără această pârghie, nu se pôte vedé nici din partea statului, nici din partea particularilor, cum și de unde s'ar puté inventă o altă pârghie, având acelaș scop economic, la ridicarea sătenilor agricultorî.

Școalele practice de agricultură prevădute în legea d-lui Haret, ministru al instrucțiunii publice, și care are să-și iea sfință chiar de la 1 Septemvrie sunt bine venite dar, nu vor fi de ajuns însă, dacă comițiile agricole vor fi neglijate, de óre-ce comițiile prin ele însuși sunt nisce școale practice pentru totă populațiunea noastră rurală, și vor da mai mult de gândit, acelora carî vor fi însărcinați cu conducerea școalelor de agricultură practică, și le va procură, întru cât-vă chiar și materialul trebuincios, unor ast-fel de școli, spre a-l experimentă în folosul elevilor.

Iată 2 legî atât de folositoare pentru săteniî agricultorî, și carî vor aduce rezultate însemnate economiei satelor, dacă vor fi bine aplicate.

V. S. Moga.

Bustul lui Ión Brătianu.

Duminică, 19 August, a. c., s'a desvilit, cu o deosebită solemnitate și în asistența unui numeros public, bustul marelui român *I. C. Bratianu*, ridicat la Băile Govora din jud. R.-Vâlcea, prin subscripțiune publică.

Serviciul divin a fost oficiat de către P. S. Episcopul de Râmnic.

Mai multe miî de ómenî au asistat la această solemnitate națională.

Au vorbit P. S. Episcopul Râmnicului, președintele comitetului de inițiativă pentru ridicarea bustului, încredințându-l administrațiunei băilor, la care vorbire caldă a răspuns d-l colonel dr. Zorileanu, medicul-diriginte al băilor, primind bustul și amințind faptele filantropice ale lui I. C. Brătianu.



Ión C. Brătianu.

Au mai vorbit d-l prefect de Vâlcea, Al. Crăsnaru, în numele guvernului, d-l Ursianu, profesor universitar și senator de Vâlcea, în numele județului, Gh. Mateescu, învățătorul școlii din com. Govora, în numele sătenilor, și studentul Micescu.

S'aũ depus mai multe coróne: din partea stațiunii balneare Govora, a primăriei din Rîmnic, a județului Vâlcea și din partea d-luĩ Gr. Gianĩ.

Multe persoane din Bucurescĩ veniseră anume la Govora, ca sã asiste la acẽstã solemnitate.

Ión Brătianu a fost creatorul României de astãdĩ, numele luĩ trebuie sã fie sfint pentru tot Românul.

Felicitãm din inimã comitetul de inițiativã din jud. Vâlcea, care a sciut cu un minut mai curĩnd, sã ridice micul monument marelui Român.

Datoria presei noastre.

Dacã toți diaristiĩ noștri 'și-ar da sãmã cãt de mult atãrnã de ei ridicarea nẽmului, aș propune urmãtorul lucru: ori-cine ar dori sã devinã diarist sã fie obligat a depune jurãmintul cã va scrie numai adevãrat și va ține numai cu dreptatea.

Astã-dĩ, e necontestat cã opiniunea publicã se formezã de la presã și acẽstã opiniune va fi bunã sau rea, dupã cum va fi și presa de la care s'a format.

La noi, iatã cum imĩ dau eũ cu bãnuialã, cã ar trebui sã facã presa:

1. Sã arate lumii, cã Regele nostru este respectat și iubit de toți Românii.
2. Sã arate lumii, cã Românii sunt inteligenți, muncitori și cinstiți.
3. Sã arate lumii, cã Țera-Romãnescã a avut și are înțelepți bărbați de stat și bunĩ patrioți.
4. Sã arate țerii, cã legile trebuiesc respectate.
5. Sã arate țerii, paralele, și greșalele guvernelor streine, pentru o mai bunã orientare în politica generalã.
6. Sã arate lumii, cã țera noștrã e bogatã.
7. Sã lase la o parte obiceiul înjuriilor persoanelor, carĩ înriuresce atãt de reũ asupra celor nesciutoriĩ și fac ca

vrednicii bărbați cari își sacrifică viața și interesele pentru țară, în loc să fie cinstiți de tot poporul, să fie huliiți.

8. Ori-cari ar fi culórea politică al unui țiar să arate legile și măsurile bune ce le ia un guvern și să biciuiască pe cele rele, dar cu argumente nu cu personalități și

9. Să îndemne necontenit poporul spre întreprinderi și la economii.

Dacă nu se urmază macar, această cale, atunci străinătatea își face rea idee de noi, iar țera zace într'o veșnică anarhie. Români, nu citiți gazete, cari nu urmază adevărata cale!

N. I. Gâdeiu.
Invățător.—Roman.

O societate cu un scop frumos și laudabil

În comuna Peștișani, Gorjiu, s'a înființat o societate cu numele de «Impăciuirea Sătenilor», al cărei scop este de a contribui, prin conferințe, prin cuvântări bisericesci și învățături ocazionale, la îmblândirea moravurilor sătenilor, făcându-i să fie morali și uniți între dinși.

Conducerea societății este încredințată preotului, care e ședințe de drept, învățătorului care e scriitor și primarului care administrează fondurile societății.

Veniturile societății constau din cotisațiuni cari se fixează la 10 bani pe an, din donațiuni și alte venituri întâmplătoare.

Pentru a deșteptă și mai mult simțul de moralitate, societatea are la dispozițiune o carte neagră în care se scrie numele tuturor celor ce se vor fi făcut culpabili de vre-o faptă imorală, afișându-se tot de-o dată numele lor la biserică, școlă și primărie.

Societatea a ținut ședință publică în ziua de 8 Iulie a. e., când a și votat statutele sale, compuse din 15 articole, în cari se arată condițiunile ce trebuie să îndeplinescă membrii, modul cum trebuie a se procedă la ajungerea scopului și timpul când se vor ține ședințele comitetului și ale adunării generale.

Scopul acestei societăți fiind așa de frumos, cu deosebire în timpul de față când moravurile noastre românesci au decădut așa de mult, nu putem de cât feliicită pe inițiatori și a-i recomanda tuturor ca demni de imitat, pentru munca ce și-au propus a întreprinde în folosul sătenilor noștri.

G...

DE LA SATE

Vedând înstreinarea de biserică a poporului nostru sătesc în genere, vedând decăderea sentimentului nostru național și moral care ca o omidă distrugătoare se întinde în populațiunea românescă și că țera pe această cale greșită mergând, va decădea cu desăvirșire și când se scie că biserică și școlă a ținut națiunea prin toate ispitele ce a avut în trecut, n'am voit a stă nepăsători,

ci ne-am adunat și am hotărît a formă un cerc, compus din preoți și învățători menit a resădi: religiositatea, moralitatea și naționalitatea pe o cale științifică, aplicând alifia trebuincioasă spre a vindeca rana snfletescă. Am și tradus în fapt această hotărîre.

Cea dintîi întrunire a acestuî cerc a avut loc în ziua de 29 Aprilie, în biserica din comuna Bistreț, unde am avut și cea dintîi conferință, formând aici centrul cercului precum și reședința. Aici a vorbit preotul Marin Urzicenu din localitate, preotul Marin Bravicenu din cătunu Urzica-Mare, d-nul învățător Dimitrie Danubianu din localitate, formând podoba cercului prin corul alcătuit de d-sa, din elevii școlei.

A doua întrunire a avut loc în ziua de 6 Maiu în biserica din comuna Goicea-Mare, unde după terminarea serviciuluî divin preotul Ștefan I. Băileștenu, a pronunțat o predică în limba poporuluî, întipărind în inimile lor scopul acestuî cerc preoteșc, la care a răspuns d-l Ion Gunescu Goicenu, învățător din localitate, printr'o cuvîntare frumoasă și bine simțită.

D-l învățător D. Danubianu și aici a făcut podoba serviciuluî cu corul elevilor. A vorbit apoi preotul Petre Petrescu, din parochia Coveiû, la câmp, unde s'a făcut sfințirea apei. Preotul Petrescu, a biciuit luxul recomandând portul național, a recomandat părinților a-și crește copiii în frica lui Dumnezeu etc. Resultatul a fost satisfăcător.

A treia întrunire a avut loc în ziua de 27 Maiu în biserica din comuna «Urzicuța», după terminarea serviciuluî divin a vorbit preotul Marin Urzicenu din comuna Bistrețu, rostind o predică simțită, a vorbit apoi preotul Marin Bravicenu, din parochia Urzica-Mare, după care a luat cuvîntul preotul Petre Petrescu din Coveiû, Ștefan Băileștenu din Negoiu, d-l Gh. Trănculescu învățător, din comuna Afumați, d-l Barbu Ionescu, învățător din Urzicuța; s'a făcut apoi sfințirea apei, impresionând adânc publicul asistent.

A patra întrunire a avut loc în ziua de 10 Iunie în biserica din comuna «Catanele», cu tôte că timpul eră înpotrivă. Aci a vorbit preotul Ștefan I. Băileștenu din Negoî potrivit scopuluî acesteî întruniri. A rostit apoi câte-vă cuvinte preotul C. Goicenu, din comuna Goicea-Mare, descriind nepăsarea locuitorilor din această comună, față de biserică, după care a vorbit preotul Gheorghe Florescu din localitate tot în acest sens.

A cincea întrunire, a avut loc în ziua de 17 Iunie, în biserica din comuna Bistreț, unde între altele a adus și un exemplu vedit pentru o societate economică, care a adus rezultate frumoșe pentru săteni, atît pentru cei bogăți, cât și pentru cei săraci. După care a vorbit preotul Petre Petrescu din Coveiû, relativ la credința în Dumnezeu.

A șasea întrunire a avut loc în ziua de 8 Iulie în biserica din comuna «Cârna».

Aici a vorbit preotul Marin Bravicenu din Urzica-Mare biciuind insultele ce se aduc la adresa celor sînte de către locuitorii creștini și a jurămintelor fără conșciință. A vorbit apoi Preotul Ștefan I. Băileșteanu din Negoiu, biciuind alcoolismul și trândăvia și încurajând evlavia, supunerea și economia.

A șaptea întrunire a avut loc în ziua de 22 Iulie a. c., în com. Plosca. Aici a vorbit Preotul Marin Bravicenu, din Urzica-Mare,

vorbind poporul într'un stil înțeles de dînsul și anume despre părinteasca îngrijire a lui Dumnezeu și pedepsele ce ne așteptă, dacă nu-î facem voea.

Vorbesce după aceia preotul Ștefan I. Brăileșteanu din Negoii îndemnând pe creștinii a veni la biserică, avînd grije și de nutrimîntul sufletesc, nu numai de cel trupesc.

A opta întrunire a avut loc în ziua de 29 Iulie în biserica din comuna Urđica-Mare, unde a vorbit preotul Ștefan I. Băileșteanu din Negoii, despre minuni, puterea minunilor și cum că Dumnezeu săvîrșește minuni și astăzi, dar fără ca noi să le credem, aducînd exemplu grindina ce a cădut asupra mai multor comune fără a aduce vre-o pagubă simțită. Vorbesce apoi preotul Marin Braviceanu din localitate, biciuind furțișagurile, urile personale dintre locuitori și îndemnându-î a respecta ziua Duminecei.

Conferințele au avut loc la casele preoților din localitățile unde au avut loc întrunirile. După terminare s'au retras fie-care întru ale sale, ducînd cu sine cele mai frumoase amintiri de cele pe-trecute.

X.

Cronica Săptămânii

— Majestățile Lor Regele și Regina se vor întorce în țară la 9 Septembrie c.

— Al XXI congres al studențimei noastre universitare s'a ținut anul acesta la Câmpulung. Autoritățile de-acolo și orașenii au întâmpinat cu multă dragoste pe tinerii congresiști.

În prima ședință a Congresului s'au trimis telegrame M. S. Regelui, d-lui ministru Haret, d-lui prim ministru D. Sturdza și d-lui V. A. Urechia. Se citește apoi de către d-l M. Georgescu-Hulen o conferință despre rolul studenților.

În a doua ședință se votază o moțiune de protestare în privra sentinței date de justiția bulgară în procesul lui Sarafoff și ia în desbatere regulamentul studentesc.

Domnii studenți dau o serbare în grădina publică, cu concursul soc. Carmen Sylva. Dinșii fac cu toții excursiune la Flămânda și la Nămăesci. Ședințele urmază.

— Studenții Români plecați la Atena, sub conducerea d-lui profesor Gr. Tocilescu, au sosit acolo la 30 August, s'era. Dinșii au fost primiți cu mare bucurie de poporul elen. Decî de mii de omeni le-au eșit întru întâmpinare, urîndu-le bună venire. Portul Pireu, ulițele și multe din clădirile Atenei erau împodobite cu steguri romănesci și grecesci, iar de pe la ferestrele caselor ploii de flori cădeau peste capetele studenților.

S'au ținut discursuri frumoșe și înflăcărute din amîndouă părțile, lăudându-se unii pe alții și grîind cu toții pentru înfrățirea popoarelor romăn și grec. Li s'au dat studenților noștri banchete, și li s'au cîntat imnul național, și Deșteptă-te Române, și Hora. Dar și ei au cîntat Elenilor cîntul libertății.

La banchetul cel mare, rectorul universității din Atena a ridicat un toast în sănătatea iubitului nostru Rege.

M. Sa aflînd de acesta a răspuns prin următoarea telegramă : «Sunt fericit că toastul ridicat în sănătatea mea a găsit aprobare în toate

inimile. Mă bucur că tinerii Români calcă pe pământul lui Omer și sper că această călătorie va întări legăturile de înfrățire între Români și Greci.

— D-l Tocilescu a fost primit în audiență la A. S. Principele moștenitor al Greciei, căruia i-a arătat de ce dorințe e însuflețit M. S. Regele nostru.

După ce studenții au vizitat vestitele monumente ale Atenei au plecat la Patras, alt oraș al Greciei, unde de asemenea sunt priști cu urale și cu muzică.

— Ministerul de domenii a luat măsuri ca în județul Bacău și Iași să se facă mai multe vânători pentru stăpânirea porcilor mistreți, cari în timpul din urmă au adus mai multe stricăciuni semănăturilor.

— La expoziția de pescărie de la Ostanda, pusă sub președenția regelui Belgiei, România are pe un loc de 50 m. p. o frumoasă colecțiune de pesci și mai multe fotografii de pesci cari trăesc în apele țării.

S'a dat secțiunii române premiul cel mai mare.

— Guvernul bulgar a adresat o notă către toți agenții diplomației de pe lângă curțile europene și celor comerciale din împărăția turcescă, că pe viitor nu va mai îngădui nici o călcare de legi a comitetului macedonean.

Același guvern are de gând să lucreze cu aceiași asprime și în contra noului comitet, îndată ce n'ar respecta legile țării.

— Sultanul turcesc e foarte necăjit din pricina invitației făcută de guvernul frances celui bulgar, de a trimite oficeri să vadă marile manevre de la Reims. Se știe că Bulgaria e încă supusă Turciei. Se crede însă că această invitație se datorește numai cerței dintre Franța și Turcia, certă care nu s'a mai isprăvit.

— În mai multe locuri din Armenia, Turcii măcelăresc pe Armeni. Sultanul, în urma nemulțumirilor arătate de ambasadori, a trimis armată numeroasă ca să restabilească liniștea.

— Președintele Statelor-Unite, Mac Kinley, rănit cu două glonțe de revolver, a murit. Această știre a fost primită cu multă părere de rău în toate părțile lumii. Locul de președinte a fost ocupat de vice-președintele Roosevelt. Dinsul își începe activitatea printr'un ordin că în ziua înmormântării lui Mac Kinley să se facă ceremonii funebre în toate orașele din Statele-Unite.

La consiliul de miniștri, noul președinte arată că va duce tot politica lui Mac Kinley, creștând-o minunată pentru propășirea republicei.

Curs de Albinărie.

În biblioteca națională ilustrată din Capitală, a apărut o broșurică asupra albinăritului, după Ulrich, însoțită de o prefață de Leonard, privitoare la albinărie și industriile rurale în România. Atât prefața cărții, cât și micul curs de albinărit, ambele traduse de d-l Conta C. P., prezintă interes, mai mult pentru omeni cu oarecare cultură, decât pentru cei cu puține cunoștințe. Dăcă această, gândindu-mă la unele din expresiunile și din cuvintele întrebuințate, cari par că sunt alese anume, ca să îngreueze în-

țelegerea textului. (E de mirare cum traducătorul iea mandibulele albinelor drept picioare. Pentru asemenea scrieri cred că e mai bine a se face prelucrări decât simple traduceri, cari adesea pot fi întunecate).

Prețul unei broșuri este de 35 bani.

MULȚUMIRI

Sub-scrisul diriginte al școlii din comuna Valea-Rea, județul Bacău, în numele copiilor de școală, aduc respectoase mulțumiri domnei Elena I. Nenișescu și Elisabeta S. Nenișescu, cari au contribuit cu bani pentru a se cumpăra premii pentru copiii de la această școală. Asemenea d-lui Primar respectiv care prin o listă de sub-scripțiune a strâns iarăși bani pentru premii, numai puțin d-lui I. Dănculescu, care asemenea a contribuit pentru premii cu bani.

I. Clochină.

Sub-semnatul, diriginte al școlii din com. Cocioac-Brătulesci de pe Domeniul Cocioac, aduc respectoase mulțumiri domnului Ión Kalinderu, care cu ocasiunea distribuirii premiilor, a bine-voit a dăruî 107 volume cărți și tablouri pentru a fi distribuite școlilor de pe dom. Coronei Cocioac. Alexandru Timotescu.

Se aduc vii mulțumiri preotului Savin din Fălticeni, care a dăruit de veci școlii primare rurale «Gh. Asache» din comuna Bodescii-Precestei, jud. Nemiș, 12 prăjini loc pentru grădina școlară.

I. Idiceanu
Învăț.-diriginte.

Sub-semnatul, învățător-diriginte din comuna Gârcovu, județul Romanși, aduc viile mele mulțumiri d-lui Gheorghe Anton, librar Corabia, dând cărți școlii din sus disa.comună în valoare de 65 lei, pentru a fi distribuite elevilor ca premii.

Flor. V. Ionescu

POȘTA ADMINISTRAȚIEI

I. Marinescu, Bechet Dolj — S'a primit și v'am liberat chit. 2.522.

L. I. Gheorghiu-Ursachi, Botoșani. — Idem chit 2.495.

Casandra Cristea, Nicorești. — Regretăm, dar trebuia cerut la timp, acum nu le mai avem.

Abonaților Noștri.

Mai sunt două numere și se încheie anul al IV-lea al existenței revistei noastre. La 1 Octombrie intrăm în al V-lea an, rugăm dar pe abonați să trimetă, cât mai neîntârziat micul cost de 5 lei, pentru a nu suferi întrerupere și a putea lua parte la premiile ce le vom acorda.

Asemenea rugăm, pe puținii ce nu sunt achitați încă pe anul al IV-lea, să se grăbescă a o face.

D-nii ce n'ar voi să mai continue abonamentul, sunt rugați a ne înștiința printr'o carte poștală înainte de 1 Octombrie.

STEAUA



Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru întinderea învățătorei în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijlocele legiuite, a răspândirei de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotisația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fiecare membru este îndatorat ca, în cel d'întâiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotisația pe un an, se pot adresa d-lui *Petru Gârboviceanu*, strada Sf. Ecaterina, București.

Comitetul. *Președinte*, Ioan Kalinderu, *membru al Academiei Române* — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar, fost senator*. — *Administrator și casier delegat*, Petru Gârboviceanu, *deputat, director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român*; — *Secretar*, Const. Bănu, *profesor secundar și inspector școlar* — *Membrii*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor Univers.*; I. Dimitrescu Procop., *senator și Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *deputat, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *profesor secundar*; Dim. Cecropid, *institutor, președinte al Societății corpului didactic primar*. — *Censori*, Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *revisor școlar*

Membrii înscriși și cotisațiunii plătite (Urmare).

Postălnicescu M., (Băbana), lei 1; Ionescu M., (Drăgutesci), lei 1; Alexandrescu I., (Richita de jos), lei 1; Stănculescu D., (Drăgutesci), lei 1; Vasilescu Th. I. preot, (Bărbătesci), lei 1; Postălnicescu D., (Hatiórele), lei 1; Popescu I., (Crueșóra), lei 1; Enculescu Ion primar, (Segarcea), lei 1; Oprescu Rafail notar, (Segarcea), lei 1; Enculescu Marin ad. notar, (Segarcea), lei 1; Popescu Nicolache, perceptor, (Segarcea), lei 1; Davidescu David, (Segarcea), lei 1; Demetrescu F. Ștef. comerciant, (Segarcea), lei 1; Băbenu Th., (Segarcea), lei 1; Ionescu N. comerciant, (Segarcea), lei 1; Dumitrescu R. Th. comerciant, (Segarcea), lei 1; Leovénu Fl. Ion, (Segarcea), lei 1; Nicolaș M., (Segarcea), lei 1; Marcu D. M. Nica, (Segarcea), lei 1; Dumitrescu R. M., (Segarcea), lei 1; Andrei Alecu, (Segarcea), lei 1; Nica C. G., (Segarcea), lei 1; Marinescu Fl. Gh. agricultor, (Segarcea), lei 1; Rușcă Anghel Marin, (Segarcea), lei 1; Gheorghie Petrache, (Segarcea), lei 1; Vătárog Mitrică, (Segarcea), lei 1; Pátru N. Tânase, (Segarcea), lei 1; Vais Ion D-tru, (Segarcea), lei 1; Marcu C. G. Ion, (Segarcea), lei 1; Mihalău I. Mateiu, (Segarcea), lei 1; Diaconu M., comerciant, (Segarcea), lei 1; Davidescu D. propr., (Segarcea), lei 1; Atanasie I. Enculescu elev, (Segarcea), lei 1; Tetoiu Const. comerciant, (Segarcea), lei 1; Petrescu Gh. comerciant, (Segarcea), lei 1; Stamatescu Ștef. I. silvicultor, (Segarcea), lei 2; Blimelu E. silvicultor, (Segarcea), lei 2; Dobrescu Ion contabil, (Segarcea), lei 2; Rădulescu V. șef de cult., (Segarcea), lei 2; Gheorghis Gh. magasioner, (Segarcea), lei 1; Tanciu N. Petre comerciant, (Calafat), lei 3; Suluțiu Aurel, (Ploesci), lei 3;

Georgescu Const. (Ploesci), lei 2; Huțunariu M., (Ploesci), lei 2; Teoharescu Z., (Ploesci), lei 2; Stănculescu Ion preot, (Potcova), lei 1; Efrimescu P., (Teslui), lei 1; Negoescu R, preot, (Dobrotineț), lei 1; Duchovnicu M. preot, (Comănița), lei 1; Popescu Carp preot, (Titulesci), lei 2; Ungurelu Barbu preot, (Crâmpelu), lei 1; Tutulescu Mihaïu preot, (Gostovăț), lei 1; Gorjan M. preot, (Cornățelu), lei 1; Paladia I. T. preot, (—), lei 1; Mandroco T. preot, (Dugonesci), lei 1; Pleșoianu C, preot, (Slatina), lei 1; Roșulescu G. preot, (Slatina), lei 1; Pârvulescu C. preot, (Măldărău), lei 1; Nițulescu A, preot, (Sârbiu de sus), lei 1; Eliescu Păun, preot, (Măldărău), lei 1; Bercan I. preot, (Casa-Veche), lei 1; Petrescu Florea preot, (Urși), lei 1; Stănescu I. preot, (Mircesci), lei 1; Dănescu A. preot, (Oporelu), lei 1; Mateescu Alex. preot, (Brebeni), lei 1; Marinescu Gh. preot, (Scornicești), lei 1; Marin Alex. preot, (Optați), lei 1; Albescu C. preot, (Albesci), lei 1; Păunescu Const. preot. (Bălănesci), lei 1; Șebescu V. preot, (Poboru), lei 1; Tatulescu Ion, preot (—) lei 1; Grigorescu căpitan, (Tulcea), lei 5; Meissner C. fost inspector general, (Bucuresci), lei 10; Praja V. I., (Iași), lei 5; Paul I., (Iași), lei 2; Vellea Costin G., (Iași), lei 2; Praja V. C., (Iași), lei 2; Rallet I., (Iași), lei 4; Meissner A., (Iași), lei 2; Georgescu St. Alex., (Botoșani), lei 3; Busnea Elena, (Iași), lei 4; Sixt Ferdinand administrator, (Dorna), lei 2; Sixt Frantz, funcționar, (Dorna), lei 2; Casandro C. comerciant, (Vaslui), lei 1; Mantala Andrei, (Dorna), lei 1; Bolocan Ion, (Dorna), lei 1; Țăranu N., (Dorna), lei 1; Cozan Irimia, (Dorna), lei 1; Drăgan Vasile, (Dorna), lei 1; Popescu I. învăț, (Tulcea), lei 1; Minovici Ștef. doctor, (Bucuresci), lei 10; Minovici M. doctor, (Bucuresci), lei 2; Minovici N. doctor, (Bucuresci), lei 2; Furnică Z. D., (Bucuresci), lei 2; Furnică Z. Zah., (Bucuresci), lei 2; Bragadiru M. D., (Bucuresci), lei 10; Nicolau Eufrosina, (Vaslui), lei 1; Nicolau Ion, (Vaslui), lei 1; Polcovnicu Th., (Vaslui), lei 1; Răut Meletie preot. (R-Vâlcei), lei 2; Siritenu D-tru preot, (R-Vâlcei), lei 2; Demetrescu G. preot, (Tolești de sus), lei 1; Popescu I. G. preot, (Căineni), lei 1; Bălășel T. preot, (Ștefănesci), lei 1; Nicolescu D. preot, (Crețeni), lei 1; Popescu P. preot, (Isvorul), lei 1; Mărgăritescu I. preot, (Amărăscii), lei 1; Mărgăritescu Ath. preot, (Nomoși), lei 1; Ionescu C. (Glările), lei 1; Stănculescu N. preot, (Glările), lei 1; Micolescu T. preot, (Pescăna), lei 1; Constantinescu M. preot, (Orlescii), lei 1; Stănescu T. preot, (Orlescii), lei 1; Rădulescu B. preot, (Prudeni), lei 1; Popescu T. preot, (Țișcolia), lei 1; Tomescu T. preot, (Zărideni), lei 1; Folescu G. preot, (Călina), lei 1; Popescu N. preot, (Minculesci), lei 1; Ionescu Petre preot, (Șirinăsa), lei 1; Ștefănescu Adam preot, (Vaideeni), lei 1; Iliescu Ioachim preot, (Recea), lei 1; Stănescu I. preot, (Recea), lei 1; Zamfirescu N. preot, (Stănescii), lei 1; Nicolescu P. preot, (Căineni), lei 1; Stănculescu Pavel preot, (Nisspi), lei 1; Bărbulescu G. preot, (Vărlenii), lei 1; Andreescu Ilie preot, (Măciuca), lei 1; Nisipescu D. preot, (Măciuca), lei 1; Tomescu N. preot, (Dezescii), lei 1; Marghescu M. preot, (Rosile), lei 1; Popescu V. preot, (Crăpături), lei 1; Ionescu I. preot, (Rusănescii), lei 1; Nicolescu Ștefan preot, (Petrôsa), lei 1; Magherenu I. preot, (Mărginenii), lei 1; Petrosenu Ilie preot, (Petrôsa), lei 1; Nicolescu Ilie preot, (Ghioranes), lei 1; Rădulescu C, preot, (Lăcusteni), lei 1.

(Va urma în No. viitor).

Rugăm Amatorii de Arbori și Arbusti, Viță Altoită, Cereale selecționate, Plante furagere, Colza, In, Câneapă, etc.

A cere a li se trimite de Administrația «Gazetei Sătenului» 117 Victoriei, București, franco și gratis

NOUL CATALOG ILUSTRAT

pentru toamna 1901 și primăvara 1902 al Fermei și Pepinierelor lui C. C. Datculescu.

În acest catalog vor găsi pe lângă «prețurile reduse» și descrierea diferitelor produse și «studii foarte folositoare.»

Specimen de prețuri și cătașimi disponibile:

	Bucata	Suta	Mia
100.000 «Peri» altoiși pe peri sălbatici și gutui, altoi de 1 an	0,80	70,00	600,00
Peri altoiși pe peri sălbatici, altoi de 3—4 ani	1,20	90,00	800,00
80.000 «Meri» altoiși pe meri sălbatici altoi de 1 an	0,80	70,00	600,00
« » « » 2—4 ani	1,50	100,00	900,00
30.000 «Caiși» altoiși, altoi de 1 an	1,00	80,00	700,00
30.000 «Arșari Americani» 3 la 4 m. înălțime	1,40	120,00	1000,00
25.000 «Frasini înalțați» 3 la 4 m. înălțime	1,40	120,00	1000,00
etc. etc. etc.			
100.000 «Viță de vie» Românească și Francesă, altoită pe americană suta 30, mia 250 lei.			
200 000 «Viță americană» cu rădăcini, diferite varietăți, 40 la 50 lei mia.			

MICA PUBLICITATE

GRĂDINA PREOTUL ILIE, Biserica Cotroceni, București. — Arbori fructiferi, Arbori pentru șosele, Arbori altoiți de ornament, Arbusti, Plante urcătoare, Brași. Pini austriaci, Thuia și altele. Stupi, Trandafiri, etc.

A apărut din cursul de limba Română al d-lor G. Adamescu și M. Dragomirescu:

Exerciții de gramatică pentru cl. I secundară ediția III-a, prețul lei 1,50.

lecțiunilor de gramatică pentru cl. II-a secundară ediția III-a, prețul 2 lei.

Carte sistematică de citire și compozițiuni pentru cl. I-a ediția III, prețul 2,50.

Carte sistematică de citire și compozițiuni pentru cl. II-a, ediția II-a, prețul lei 2,50.

Sub presă:

Lecțiuni de sintaxă pentru cl. III-a și Carte de citire pentru cl. III-a.

Tote se găsesc de vânzare la librăria editore H. Steimberg, strada Gabroveni 18 București, cum și la toate librăriile.

Casetele speciale pentru lucrări lunare, de Const. C. Pop.-Tașcă și N. D. Spineanu, institutori. Pentru div. I rur. și cl. I urb. 15 bani broșat. Pentru div. II rur. și cl. II urb. 30 bani broșat. Pentru div. III rur. și cl. III urb. 50 bani cartonat. De clasele III și IV-a lei 1 cartonat. Depozitul la Tipogr. «Carol Göbl.» strada Dămnei No. 16, care le expediază în totă țara contra ramburs. Rabat 25% comandelor de la 10 lei în sus.

Recomandăm cartea de citire germană, împreună cu comentarul ei, a d-lui Toma Dicescu, profesor la școala normală din Câmpu-lung.

Societatea de Basalt Artificial și de Ceramică de la Cotroceni.

Capital social Lei 2.500.000 deplin vărsat

Sobă de porțelan albe și colorate

Reprezentanța generală pentru totă țara

ZWAIPEL & Co. (Bucur. Calea Moșilor No. 81. Iași, str. Mitropoliei No. 2. Galați, str. Egalității No. 48.)

„NAȚIONALĂ”

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘCI

Capital în acțiuni întreg vărsat în aur Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă

compuse din prime și daune 3.955.688.76

Idem format din capital și alte reserve 1.075.842.60

Total în aur Lei 7.052.531.36

Daune plătite Lei 33.000.000

Vice-președinte A. Băicoianu.

Dir. general E. Grünwald.

«Naționala» asigură contra incendiului, a grindinei, contra riscului pierderii valorilor. Asigurările pentru viață sînt primite în toate combinațiunile obișnuite ca: *cas de mörte*, *supraviețuire*, *zestre și rentă*. Sediul social în palatul Societății din str. Dămnei No. 12, București. Reprezentanța generală în București, str. Smârdan No. 4. Agenții în toate orașele din țară.